

bortset fra Spørgsmaalet om Lovforslagets Grundlovsmæssighed eller Grundlovsstridighed maatte Mindretallet imidlertid fraraade Lovforslagets Vedtagelse, idet Loven — foruden at medføre en aarlig *Merudgift*, som efter Mindretallets Mening vilde andrage mellem 100 000 og 200 000 Kr. — vilde medføre, at der i de kommende 3—4 Aar skulde afskediges over $\frac{1}{3}$ af Landets Underdommere (bortset fra Sønderjylland). En saadan *pludselig Forandring* indenfor Dommerstanden fandt Mindretallet meget uheldig. Endelig betragtede man Lovforslaget som *overflødig* for at opnaa de angivne Formaal, da Justitsministeren ifølge Retsplejelovens § 49 havde det i sin Magt at faa fjernet Dommere, som ikke maatte være i Stand til at passe deres Embede paa Grund af vedvarende Aands- eller Legemssvaghed, med almindelig Pension. Denne Lovbestemmelse medfører ogsaa efter Mindretallets Formening en Pligt for Ministeren til at gribe ind, naar Forholdene paakræver det.

For imidlertid at klargøre, at Ministeren er pligtig til at fjerne Dommere, som ikke kan passe deres Embede, stillede Mindretallet *Ændringsforslag* om en Nyaffattelse af Lovforslaget, hvorved man tilstræbte at »indføre en rationel Ordning og den eneste rationelle Løsning af Spørgsmaalet, som er forenelig med Grundloven.« Ifølge dette Ændringsforslag skulde der *efter* Tjenestemandslovens § 53, 2. Punktum, tilføjes:

»Disse (o: Dommere) kan afsættes ved Dom med den i Tjenestemandsloven fastsatte almindelige Pension, naar de paa Grund af aandelig eller legemlig Svækkelse ikke er i Stand til fuldt ud at varetage deres Embede. For saa vidt en Dommer, der befinder sig i en saadan Tilstand, ikke selv søger Afsked, er Justitsministeren pligtig til at anlægge Sag mod den vedkommende.«

Hertil var saa føjet den ovenfor i § 1, Stk. 3, gængs Bestemmelse om Pensionsalderens Beregning i visse Tilfælde.

Ændringsforslaget, som efter Justitsministerens Mening vilde føre til en Ordning, der baade var uheldig for Staten og brutal overfor Dommerstanden, forkastedes med 41 Stemmer mod 16.

afgaa, naar de naar en vis Alder. »Grundlovens § 71 gaar ud paa dette ene at beskytte Dommerne mod Vilkaarlighed fra Administrationens Side, og en saadan Bestemmelse, som er en Undtagelsesbestemmelse, kan ikke med Rette fortolkes til at gælde videre ud, end den efter sin Hensigt har naturligt Grundlag. Derfor kan der ikke være noget i Vejen for ved almindelig Lov at fastsætte det, som Professor Poul Andersen har døbt Egnethedsgrænsen.«